

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 24. aprila.

V dan 20. t. m. umrl je na Angleškem najslavnejši naravoslovec tega stoletja, Charles Darwin. Njegovo epohalno delo, tako imenovana „Darwinova teorija“ o naravnem izboru plemen v boji za obstanek prouzročila je popoln prevrat v naravoslovskih krogih in veliko se je spisalo knjig pro et contra.

To Darwinovo načelo, da v naravi nadvladuje le moč, da se v boji za obstanek uničuje in odstranjuje vse, kar je slabega in neprikladnega, pa je vplivalo na vse razmere človeškega življenja in uvaževati se začelo osobito v mejnarodnih zadevah. Slavnega pravoslovca Iheringa slavno delo „Der Kampf um's Recht“ utemeljeno je na istem načelu in železni kancelar je s svojim svetovno znanim izrekom „Macht geht vor Recht“ pripoznal, da je i on pristaš te nove teorije. Bismark je tudi z vsem svojim dejanjem do zdaj vedno le dokazoval, da mu gre moč, kruta sila nad vse ter da tistemu, ki ima moč v silovitih rokah, nij treba vprašati po pravu niti po pravici.

Ker so skoro vsi narodi in vse vlade v Evropi začele posnemati železnega kancelarja, ki je vrhu tega objavil za svoje gaslo tudi načelo „Blut und Eisen“, ker skuša v tem krutem boji za obstanek vsak ohraniti samega sebe, ker pa bo obstal le tisti, ki je močnejši, jačji in bolj oborožen, tedaj bolj sposoben uničiti in pokončiti slabjšega tekmeca, zavlada je po vsem našem kontinentu neka tihotna bojazen in negotovost, in vse tiste lepe misli in blaženi nazori o enakopravnosti, o bratinstvu in o svobodi posameznikov in narodov postale so le lepe fraze.

Za nekoliko stoletij potisnjeni smo nazaj v srednji vek, zopet je v veljavi „pravo pesti“ („Faust-

recht“) in vsa Nemčija slična je ogromnemu gradu srednjeveškega viteza-roparja, v katerem se hrani in zavziva podleglemu sosedu v krutem boji odvzeti plen ter posvetuje in ukrepa o novih podjetjih in o novem plenu.

In ker v očigled temu oboroževanju, temu oboroženemu miru nobena država zaostajati ne more in ne sme, ker se vsaka boji, da bi na krvavem poprišču utegnila biti slabjša in postati plen močnejšega napadalca, ker se je sploh vzprijelo načelo, da le moč daje pravico, iz teh vzrokov porabijo se najboljše moči in res velikanske vsote za vojaštvo na škodo vsem drugim stanovom in skoro šest milijard goldinarjev izdaje se na leto po vsej Evropi za vojake in vojskine namene. Koliko bi se s takim orjaškim zneskom pospeševalo blagostanje narodov, katero je vender prvi in pravi smoter držav!

In tudi v privatnem življenji smatra se Darwinov princip jedino merodajnim in izključljivo uspešnim. Veliki kapital guli in tlači one, ki razpolagajo z malimi zneski, velika podjetja pritiskajo na male obrtnike in jim kratijo skromni zaslužek, povsod se upotreblja moč in sila in boj za obstanek mej jačjimi in slabjšimi bije se na vsej črti. V tem oziru prouzročila je Darwinova teorija jako pogubonosne in nikakor opravičljive posledice.

A ker so v teku časov naposled vedno le vzvišene ideje prodirale mej svet in so se misleci in veleumi vseh časov in narodov potezali in zavzimali za pravico, resnico, za blage vzore, nadejati se je, da bode prosvetljeni človeški duh brutalno načelo brutalne sile zavrgel, da se bode proglasilo kot jedino pravo načelo ono, po katerem pravica več velja nego sila, po katerem služi sila le v to, da pomaga pravici do veljave in konečne zmage. Nadejati se je, da pridejo časi, ko se ne bode vprašalo, kdo je jačji, ampak bode vsak človek, vsak narod,

vsaka država, mala ali velika, imela jednako pravico do obstanka in do svojega razvoja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 24. aprila.

„Moravska Orlice“ poroča z Dunaja, da se bodo **deželni zbori** sešli stoprv v meseci avgustu.

Silno žalostni dnevi nastopili so za **levičarje**, izginila je tako rekoč kar čez noč jedinstvo mej njimi. S hripavim glasom priznavajo sami, da se njihovo poslopje kruši, da bode razpalo, če kmalu ne pride pomoč, kajti mnogo članov je le še s polovico srca pri njej. In zdaj je toliko gotovo, da ti ljudje ne pridejo v Avstriji nikdar več na krmilo; če pridejo liberalni Nemci, bodo pač možje, ki s to zjedinjeno levico ne bodo imeli nič skupnega.

„Augsb. Allg. Ztg.“ prinaša članek o **Bosni** in govori o upravi te dežele ter pravi: „Kar zadeva razmero okupiranih dežel nasproti državnima polovicama, ne ostaje volitve, nego imenovati se morajo „državne dežele“. Se ve da odpade pri tem večji del stroškov po znanej razdelitvi na Avstrijo; a ta neprijetnost se nekoliko poravnava, če se jemlje ozir na avstrijske interese v državi, kar se je zgodilo nekoliko s tem, da se je 12. aprila odprla železniška proga Sisek-Noví. Glavno pa bi se moralo ozirati na opravo okupiranih provincij. Vzhod ne pozna abstrakcij, on pozna le osebe, Bošnjaki in Hercegovci so vojevit rod, albanskega polukri, vojak jim bode torej kot namestnik najboljše dopadal; če je on še pravičen in moder, če ima razum za kmetijske naloge in je v milosti pri vladarji, potem je on pravi mož. Temu namestniku vladarjevemu naj se dajo velika pooblastila. On naj si voli sam pomagачe pri težavnem in imenitnem delu in tudi uprava dežel naj se prepusti njega predlogom.“

Vnanje države.

Iz **Rusije** jeli so se v vedno večje meri izseljevati židje in hodijo iskat novega dobička v Ameriko.

LISTEK.

Potovanje križem domovine.

(Popisuje Prostoplav Kretanov.)

VI.

Po Ptuji gori in doli.

Ko bi hodil toli počasno, kakor ti moji članki v svet, potreboval bi Metuzalemove starosti za prepotovanje naše, sicer ne baš preobsežne domovine; no, premda se ima ta polževa počasnost mojih črtic pripisovati mojej — ugodnosti, ipak ima na njih težkem porodu nekoliko krivde i nihilist Neždanov, ki se toli nonchalantno pogovarja s svojo Marijano, kakor tudi je gospod dr. Šket kumoval pri gospé Pajkove „vnukinji“, katero bi bil prav lahko „na svojo roko dal krstiti v „netjakinjo“; toda v tem slučaju bi bili Slovenci ob jeden „domač razgovor“, ki g. Spectabilisu itak nekako počasi lezejo iz šega-vega peresa!

Dakle, „ad vocem“ — Ptuj! Ako se je kdo specijalnega nadpisa temu sestavku ustrašil, češ, da bodem zdaj popisoval Ptuj „per longum et latum“, temu morem postreči s tolažilom, da je njegov strah

znotraj otel, zunaj pa ga nič nij; kajti, akopram sem, kakor je vsakemu potniku navada, premeril ves Ptuj, gori in doli, nij moja dolžnost, da bi tu našteval, koliko je ondu nemških napisov; dovolj je, če povem, da so slovenski mej njimi — bele vrane; isto tako bi bila škoda na tiskarskem črnilu, s katerim bi označil, da se ptujski nemčurji samo v tem razlikujejo od celjskih, da so v svojem sovražstvu do Slovencev mnogo bolj strastni, kar ima svoj izvir v toli močnejšem — vinu, ki njim ga odnotni Slovenec prideluje, tako da bi bil tudi tukaj na mestu oni izrek iz Auerbachove kleti v „Faustu“ o Nemcih in francoskem vinu, ko bi ga ne bil uže jedenkrat citiral. In da bi prepovedoval o lipovej mehkoosti ptujskih Slovencev, premda so mnogo bolj živi in odločni, nego celjski, bilo bi nepotrebno delo, kajti to se samo ob sebi razume, da Slovenec pred tujcem skriva svoj — jezik! Da pa slovenski Ptujčani nijso samo močni na duhu in volji, nego, kakor bi rekel Koder, tudi „petični“, o tem svedoči njih nakup „narodnega doma“, s čemer se vrli Ljubljaničani, ki so še le zdaj v to svrhu začeli nabijati „nabiralne pušice“, žal! ne morejo ponašati.

Če bi me kdo vprašal po spomenikih iz rimljanske dobe, ki jih hrani Ptuj v svojem področji,

tega bi moral zavrtniti na dotične razprave slavnih naših starinoslovcev, kajti od lahkonomih „turistov“, ki letajo od kraja do kraja, kakor metulj od cvetlice do cvetlice, se pač ne more zahtevati, da bi se pečali z arheološkimi študijami; sicer pa to težavno „trebljenje mahu“ raz starodavne spomenike ne razvozlja vselej in povsod pravega obraza historičnim tlom, tako da še n. pr. zdaj ne vemo, kje je prav za prav stala slavna Emona, katero smo toli časa smatrali babico današnje „bele Ljubljane“, dočim se zdaj trdi, da jo je rodila — Aquilina:

„Pustimo že-tiste stare smeti,
Nič prida ne najdemo za-se,“

veleva Boris Miran: vender dvomim, da bi ga ubogali zaslužni razjasnovalci mračne naše zgodovine, ki, kakor Janus gledajoči v minolost slovansko, nam obetajo zlati vek v — bodočnosti! Da je „bodočnost slovanska“, to čutijo tudi ptujski nemčurji, ki toliko kriče o „nevarnosti nemštva“, da-si v resnici nij nič drugega v nevarnosti, nego njihov — zaslužek v lepih naših krajih, kjer jim toli ugaja, kakor — ježu v lisičjem brlogu. Hinc illae lacrimae!

Lepe dneve sem preživel tukaj v Ptuji, v gostoljubnej hiši prijatelja Joka. Po dnevi pohajkoval sem brezskrbno po mestu „gori in doli“, kar je

Pri kronanji ruskega cara v Moskvi bodo navzočni: roditelji carice, vojvoda in vojvodinja Edinburška, nemški cesarjevič, kralj Švedski, Grški, Rumunski in Srbski, dalje knez Črnogorski in Bolgarski. Papež bode zastopan po svojem nečaku, grofu Pecciji.

Najnovejši telegrami poročajo, da se bosta **Rusija in Turčija** vendar le sporazumeli o vojni odškodnini, ker se Novikov približava predlogom Turčije glede kontrole.

Gambetta potoval bode na Angleško, kakor poročajo angleški listi in sicer ga pričakujejo v 18. dan maja. Sestavil se je uže odbor, da tega državnika slavno sprejme.

Kakor se poroča iz Rima, dela zdaj **italijanski** minister za vnanje poslove načrt zakona, s katerim bi se zdanje italijansko posestvo Assab spremenilo v „pravo in istinito naselbino“.

„Kaj naj se godi v **Irskej**?“ tako je napisal članek v nekovi angleški novini in članek ta vzbuja veliko senzacijo, ker se misli, da ga je pisal Salisbury in v katerem se mej drugim glasi: „Kar angleški narod zdaj mora jasno uvideti je, da zapiranje „sumnjivih“ v velikej meri ne more storiti dobrega. Komisija sodnikov bi imela mnogo večji vpliv, da se zopet uvede mir in da se spoštujejo zakoni nego pa vedno samolastno zapiranje. Če je „neredno“ osebe brez sodelovanja porotnikov obsoditi, je še bolj neredno jih brez sodniške obravnave v zaporu obdržati. Konservativna stranka smatra za svojo prvo dolžnost, da zopet napravi mir v Irskej. Ne more pa biti mir v Irskej, dokler ostane Gladstone v uradu.“

Švicarska vlada namerava mejnarodno urejenje razmer mej delavci in napraviti mejnarodni fabriški zakon. Kakor poroča „Voss. Ztg.“ je večina držav voljna stopiti v razpravljanje zaradi naprave nekovi, fabriško zakonodajstvo zadevajotih pravil, če se prej točke naznanijo, na katere se nanaša mejnarodna uravnava.

Nemški državni zbor odprl bode, kakor se poroča iz Berolina, knez Bismark v imenu cesarjem. Prestolni govor bode kratek in popolno stvaren.

Iz Aleksandrije se poroča: V **Kajiri** boje so vstaje Bedujinov proti zdanjej vladi. V 20. dan t. m. poslale so se brzo čete v Zagazije in v Damanjur, da varujejo meje.

Dopisi.

Iz Ptujja 23. aprila. [Izv. dop.] „Ranner gre, — Ranner geht“, te besede gredo danes od ust do ust — učiteljskih. Kedo pa je ta Ranner? Nij Bog ve kaka kapaciteta, a Stremayer ga je imenoval c. kr. nadzornikom našega političnega okraja. O njegovem „delovanju“ se je uže mnogo pisalo, še več pa o njegovem teroriziranju. Vsakateri učitelj, bodi si Slovenec ali Nemec, ali nemškega mišljenja, ima tega moža v — želodci, kajti on je ravnal z učitelji, osobito z nekaterimi grje nego najstrožji gospodar s svojimi posli. Mi Slovenci pa smo njega odhoda še bolj veseli radi njegovega strastnega germanizovanja, kajti on nam je več škode učinil, nego vsi ptujski „šulverajnovci“. Kaj je pa uzrok njegovega tako brzega, nepričakovanega odhoda. Jedna sama sednica narodnega okrajnega

šolskega sveta in gospod častiželjni nadzornik imadolj. Narodni svetovalci okrajnega šolskega sveta so bili baje preveč radovedni in so hoteli o „delovanju“ nadzornikovem kaj več izvedeti nego prej. Šnji nemčurski kimovci. To pa g. nadzorniku nij po godu in rajši ide mej svoje kolege učitelje. Mi mu iz dna srca zakličemo: srečen pot! — Naše gg. poslance pa opozarjamo, da naj pri imenovanju novega nadzornika vsaj toliko storijo, da dobimo vsem pravičnega moža in ne zopet germanizatorja Ranner št. II. Saj mora vlada tudi za nas kaj imeti.

Od Ormoža 23. aprila. [Izv. dop.] (Volitve. — Smrt.) Dne 17. t. m. se je vršila dopolnilna volitev v okrajni zastop v skupini velicega posestva in hvala našim vrlim volilcem smo zmagali z našim kandidatom g. Š. Kandričem. Kar okrajni zastopi obstojé, naša zmaga nij bila nikdar tako odločna, kakor sedaj, in daj Bog, da sloga in sigurnost, ki je vladala pri tej volitvi, ostane za zmerom nespremenjena in potem se nij bati napadov naših nasprotnikov.

Z zadovoljnim veseljem moramo omeniti gospodov volilcev iz Središča, ki so na čelu s svojim predstojnikom na naši strani bili kot jeden mož. Slava jim! Naši kmetski volilci pa so tudi se izkazali kot krepki stebri naroda; volit so prišli skoro vsi in volili z nami. Hvala jim. — Gospodje volilci naj bodo prepričani, da bodo možje, katerim izkažejo zaupanje, vse storili, brez strankarskih ozirov, na blagor volilcev in celega okraja in mi se gotovo nadejamo, da bodo oni, kakor hitro spet volilni klic pride, s tisto slogo in odločnostjo, kakor sedaj stali za čast in pravico naroda.

Ob jednem moramo danes tužno vest objaviti: vrli narodnjak g. župnik Majhenič je pri sv. Miklavži dne 11. t. m. umrl. On je bil ud občinskega in okrajnega odbora in se je povsod potegoval za pravice naše. — V njem izgubi narod za naš okraj veliko zaslonbo in daj Bog, da se mu v okrajni zastop dobi vreden naslednik. Naj počiva v miru!

Iz Gorice 22. aprila. [Izv. dop.] V nedeljo dne 16. aprila otvorilo se je slovesno slovensko bralno in podporno društvo v Gorici. Kakor je uže moja stara navada, čakal sem, kaj poreko domači listi o tej slavnosti, ter kasneje poročam našemu dnevniku. No, naša „Soča“ piše — hladno, „Edinost“ navdušeno in „Novice“ lepo. To so le moje osobne opazke in društvo je ustanovljeno ter šteje uže do 200 udov, a upati je, da bode število še mnogo naraslo.

Slovesno sv. mašo bral nam je naš podpredsednik g. dr. Tone Gregorčič in njega nagovor oziroma pridiga ostal nam bode vedno v hvaležnem spominu, celo solza se je marsikomu utrnila pri besedi: „zdaj pa še tri očenaše za dobrotnike in ustanovnike društva!“ Kdo ne bi spoštoval tacega duhovnika? Kdo bi sumil o takej poštenej narodnej duši? Društvo si mora le v čast šteti, da ima za

svojega podpredsednika tacega moža, kakor je gospod dr. Tone Gregorčič, mož, ki ne pozna ošabnosti, mož, ki je pravi učitelj in ljubitelj našega nižjega stanu, iz katerega stanu je i on došel na velečastno mesto.

Sv. maše udeležilo se je mnogo društvenikov in deputacija iz Trsta, njej voditelj vrli Slovan in demokrat Viktor Dolenc. Pelo se je primerno dobro in društveni pevovodja g. Komel je lahko zadovoljen z uspehom pri maši in na večer pri koncertu. Ob peti uri popoldne začela je sporedna zabava in društveniki ter povabljeni gostje so dohajali v precejšnjem številu.

Da je pa bralno in podporno društvo si pridobilo v resnici mej goriškim prebivalstvom mnogo simpatij, dokazano je s tem, da so došli izključljivo vsi zastopniki goriških oblastnij, kakor: deželni glavar, okrajni glavar, predsednik okrožne sodnije, državni pravdnik, mestni župan, grof Fran Coronini, predsednik veteranov major pl. Cattinelli itd. In vsa ta veleštovana gospoda ostala je do konca izvršitve programa, ter videti je bilo, da, če tudi je društvo večinom iz nižjega stanu sestavljeno, se nij dolgočasila, niti ne si štela pod svojo čast ostati do izvršitve mej nami. Programove točke so se dobro izpeljale, posebno dobro so pa domači priprosti pevci Hajdrihovo „Jadransko morje“ izvršili. No, prvaški godci so tudi pokazali, da so fantje na svojem mestu, ter da lahko povsod uspešno javno nastopijo. Pa saj imajo učitelja Orla za kapelnika. Fran Povše, društveni predsednik, je jako lepo v svojem govoru pozdravil navzočne društvenike in goste, in največja zahvala bi mu bila to, da bi se njegove, za naš mili narod navdušeno govorjene besede v resnici izvršile.

Vsacega, saj mene gotovo, je pa veselilo to, da smo zapazili mej gosti jako mnogo čitalniških društvenikov, nekatere celo z družino, pa saj nij čuda, ker je odbor bralnega in podpornega društva, poslal sl. odboru čitalnice za vse njene ude posamezna vabila. To je lepo, in upanje je, da se bodo tudi oni gospodje in nekatere gospe spreobrnili, ki so rekli: „povsod, le tam ne!“ Pa saj smo videli obedovati predsednika delavskega društva v Trstu, Viktorja Dolenca, predsednika čitalnice Poliča, Vučetiča in Žitka, vsi čislani trgovci, z navadnimi slovenskimi služabniki in sprehajati se skupno po Gorici. Pa spoznali smo, da veje mej tržaškimi Slovenci drugačen veter, nego mej našimi — „višjimi“ v Gorici.

Najbolj nas je pa veselilo, da smo zapazili pri popoldanskej veselici pri čitalniških besedah pogrešano čest. duhovščino navzočno. Vidi se torej, da društvo je obče priljubljeno, in če bode imelo prave narodne, za nižji stan vnete voditelje na krmilu, ne bode propalo, kot so dosedanja narodna društva.

Da ne bodem preobširen, naj še povem, da govori gg. Viktorja Dolenca, Poliča, Povšeta,

dokaz, da Ptuj ne leži baš na ravnem; na večer pa sva jo zavila preko Grajene v ono hišo, o katerej poje nesrečni moj prijatelj Božidar v svojih „Grajenskih pesnih“:

„Kraj Grajene male
Stoji koča mala,
In v tej malej koči
Biva deva zala.“

V tem, ko je prijatelj Joko s svojimi tovariši karte mešal ter pozno v noč „pagat ultimo“, „škisa“ in „kralja“ napovedal, kar so meni same — španske vasi, sedeval sem jaz ob peči z ljubeznjivo „Anko“, razgovarjaje se o nesrečnem prijatelji, kateremu je nezvestoba neke lahkožive deklice užalila vso radost do življenja. . . . Da tudi tukaj nij našel miru, razodeva nam otožen konec njegovih „Grajenskih pesnij“:

„Solnce zadnje žarke siplje na Grajeno,
A jaz tožen gledam vodo razsvitljeno.
Čim so solnčni žarki dalje od Grajene,
Tem beži bolj sladko upanje od mene.
Noč se je storila in povsod tihota;
V mojem bolnem srci pusta je praznota.
Z Bogom, moja draga, z Bogom mi Grajena!
Tožen vama kliče pesnik brez imena.“

Da, da! „Pesnik brez imena“, to je usoda marsikaterega, ki se je bil sicer napil Hipokrene, a v svojem „temnem nagonu“ zašel v labirint pogubonosnih strastij, neimejoč bistroumne Arijadne, ki bi ga privedla nazaj na solnčno luč življenja: da si tudi dviguje mrkli svoj pogled v višave, vendar ne ugleda ondu svetle prikazni svoje „Beatrice“, kajti pesnik brez čudotvornega vpliva ženstva ne dospeje v „raj“ pesniške slave, osobito, ako mu je zibel tekla „onstran Boča“:

„Das ewig Weibliche
zieht uns hinan,“

in nič dobrega ne more priti iz — „Galileje“, ta predsodek pobijati bilo bi Sisifovo delo.

Da sem se naposled naveličal i tega brezskrbnega življenja, potrjuje sam Goethe, ki pravi:

„Nichts ist schwerer zu ertragen,
Als die Reih' von schönen Tagen.“

začelo se mi je zopet tožiti po mehkih tleh selske zemlje in ko sem neko jutro zrl s ptujskega grada okrog po krasnej okolici, vzkripelo mi je srce v slastnem hrepenenju po odhodu. In nij čudo, kajti lep razgled razprostre se ti ondukaj: proti zapadu so „glave Pogorja“, dalje proti jugu Boč, Rogatska

gora in Ivančica, tu pred tabo haložka vinska brda, doli proti iztoku razteza se divna planjava tja v slavni „magyar-orszag“, in ondu na severnej strani dvigujejo se valoviti holmi „slovenskih goric“, in baš tu doli pod tabo šumi zeleno valovje „Drave deroče“, ki je tukaj v ravani uže nekoliko upešala, pa je toli široka, da bi se dalo iz nje izrezati šest takih trakov kakor je Ljubljana.

Pred svojim odhodom obiskal sem neumornega izdavatelja „Slomškovih zbranih spisov“ gospoda vikarija Mihaela Lendovskega, katerega gorečnost za narodne naše težnje me je blagodejno ogrela, žal, da je imel baš mrliča v hiši: umrla mu je vrla mati, pri katere pogrebu se je udeležilo mnogo odličnega ljudstva in čitalniški pevci, ki so se po sedmih letih zopet jedenkrat javno oglasili, zapeli so jej toli milo nadgrobno, da se je marsikomu solza utrnila, in kar je tamošnje nemčurje najbolj grizlo, nežni spol je splošno hvalil izbornu slovensko petje, kar naj bi bil Slovincem kašipot: „In hoc signo vinces!“

Predno sem odnesel nemirno svoje srce iz Ptujja, povabil me je prijatelj Joko na čašo dobrega Haložanca, rekši, da se okrepčam za pot. Uvedel

Klavžarja itd. so bili izborni in jaz sem zapisal ta večer mej svoje najlepše v slovenskem domačem krogu doživele.

Pozabiti pa ne smem, da me je kakor i vse navzočne govor dobroznanega narodnega, velečastitega gospoda dekana iz Šentpetra do solz ganil. Mili slovenski narod, mislil sem si, dokler imaš tako pošteno narodno duhovščino, kakor je ta mož, kakor sam pravi, še iz stare šole, ne bodeš propal? O da bi mnogo jednaci imeli, kateri bi z njim vred rekli: „Mi moramo biti pravi učitelji ter rešiti naš nižji stan na pravej katoliškej pa narodnej podlagi ter privedi ga v narodni tabor, da ga nam ne pograbiyo sovražniki naši!“ B.

Iz nasprotnega tabora.

Prijatelj našega lista, ki mnogo občuje s politiki iz tabora fakijske opozicije, nam piše: Zdaj, ko so se valovi volilne borbe nekoliko poglobili, hočem poročati, kaj se je v taboru fakijske opozicije godilo pred, mej volitvami ter po volitvah. Na tretji razred so kolovodje kar brevi manu napravili križ. Gotovo upanje pa so imeli zmagati v drugem in prvem razredu. V drugem razredu računili so na uradnike in profesorje, katere bode posebno vlekla kandidatura dr. Mrhala, se ve da, najbolj pa na krdele vojaških penzionistov, od katerih vseh 54 bode vsaj 50 kot jeden mož glasovalo za njihove kandidate. Kolovodje fakijske opozicije bili so si zmage popolnem svesti v drugem razredu, mislili so, da bode v najslabšem slučaju, ako bi tudi ne prodrli drug, vender gotovo zmagal dr. Mrhal. A kako so se varali! Ravno tisti, kateri jim je bil najgotovješi, dobil je najmenj glasov.

Agitatorji fakijske stranke v drugem razredu niso v poštev jemali meščanstva in to bil je glavni faktor, da se je volitev izvršila tako sijajno. V drugem razredu ima 271 meščanov volilno pravico, od teh 50 nij prišlo k volitvi, tedaj volilo je 221, od teh jih je pa bilo, kakor so narodni agitatorji že teden pred volitvijo vedeli, 184 narodnih, od katerih je 180 prišlo na volišče. Koliko spada meščanskih volicev k stranki fakijske opozicije, si bode tedaj vsak bralec lahko izračunal. Uradnikov in civilnih penzionistov je vseh vkupe 299, od teh k volitvi nij prišlo 63. (Izmej uradnikov so se posebno vrlo obnesli gg. računski, poštni in deželne odbora uradniki, kateri so se pokazali kot prave narodnjake. Ured.) Vojaških penzionistov je 54 volicev, od volitve izostalo jih je 10. Vseh pet župnikov ljubljanskih (4 katoliški in protestantski) prišlo je k volitvi. Od 8 doktorjev, kateri imajo vsled akademičnega dostojanstva volilno pravico, prišlo jih je k volitvi sedem. Izmej 67 profesorjev in učiteljev prišlo jih je 56 volit, 11 pa ne. Razumno je tedaj, da je fakijska opozicija ne

me je v neko gostilno, iz katere se je razlegal silen hrup; pri vstopu me je opozoril, da je tukaj treba vzeti „Umgangssprache“ v usta ali pa molčati. A glej, jedva sedeva k stranskej mizi, zagrmí nama vsa družba pri glavnej mizi kakor v dobrodošlico: „Sind schon wieder zwei windische Hunde da!“ Krčevito se mi je oklenila desnica steklenice, a prijatelj me prime za roko, rekoč, da jim ne bode ostal dolžan odgovora. Kake vrste psok na slovensčino so potem vtele iz ust tem nemškimi „kulturträgerjem“, o tem še niti vitez Vesteneck nijma pojma! Da nama nij bilo možno mirno piti, je umevno. Ko plačava in odrineva, poslovi se prijatelj Joko famoznim gostom: „Gute Nacht, meine Herren! Zwei windische Hunde gehen fort, fünfzehn deutsche — bleiben!“

Kak hrup je pri teh besedah nastal, more vedeti samo oni, ki je videl, v kolikej množini se v teh krogih popije vino in iz katere vojašnice so bile vse one kletve, ki so za nama letele, tega bi izvestno niti kak star korporal ne vedel.

Joko se je smijal, ali mene je obšla groza pred — „nemško kulturo“ ter sem naglih korakov šel izza očrnelega rimljanskega zidovja v neoskrnjeni ponočni vzduh, po katerem je veselo plesal — prvi sneg!

ozir jemaje na meščane, računala na gotovo zmago v drugem razredu in da je njene kolovodje velikanska zmaga narodne stranke iznenadila. Ti kolovodje so se v gorenjih prostorih kazine, ko so se bledi obrazi fakijskih oponentov plazili od mize do mize, tudi izjavili, da njih stranka še nikdar nij tako radikalno in sramotno propala, kakor zdaj. Tudi v prvem razredu so si bili zmage gotovi. Kar spada v Ljubljani bivajočih volilcev k njih stranki, vse spravili so na volišče, zdrave in bolne. A to jim ne bi bilo ničesa pomagalo, da nijso kakih pet volilcev z menjicami v roki pestili, da so, akoravno neradi, šli k volitvi in volili nemčurje. Pisali pa so tudi vsem vnanim pristašem, naj pridejo za božjo voljo k volitvi.

Tako so dobili glasove iz Gradca, Vrhnike, Št. Jarneja, z neke graščine na Dolenjskem i. t. d. Pričakovali so tudi dva glasa z Dunaja in razglasili, da sta uže v Ljubljani, da bi s tem narodno stranko spravili ob up, a kakor se je pokazalo, zaman. V obče pa so volitev njih dveh kandidatov odločili častni meščani. Da nij teh, propali bi bili tudi v prvem razredu na celej črti.

Po volitvah so imeli pristaši fakijske opozicije uže nekoliko shodov v kazini, kaj zdaj storiti. Najprej sklenili so, da izstopijo vsi iz mestnega odbora, češ, da se potem razpusti sedanji zbor. A preručile so bolj zvite glave, mej njimi posebno Dežman, da je boljši vrabec v roki nego golob na strehi, da je tedaj bolje, da imajo vsaj nekaj zastopnikov, kakor oni mislijo, kot zrno, okolo katerega se zopet kristalizira fakijska večina, kakor pa nič.

Župana Lašana so na vse strani obdelovali, naj ostane še župan, naj potrpi še jedno leto, češ, mej tem pade ministerstvo Taaffejevo in potem bode vse drugače. A župan neče o tem ničesa vedeti. Sicer se še nij, kakor ste vi poročali, odpoval županstvu,*) ampak bode to storil stoprav po verifikacijske seji, katera bode jutri ter se o sv. Mihelu iz Ljubljane preselil stalno v Gradec. Pri zadnjem posvetovanji je nemška manjina mestnih odbornikov sklenila, da se bode delovanja v mestnem odboru udeleževala samo pasivno, namreč niti v odsekih niti v plenumu stavila kakih predlogov, ter nobenih referatov ne prevzela. Nam tudi prav. Bodo uže narodni odborniki storili svojo dolžnost in če bodo referati krajši in manj birokratični, kakor do zdaj, ne bo škodovalo ničesa in marsikatera stvar se bode rešila hitreje in temeljiteje. Tudi o prihodnjih volitvah za deželni zbor so se razgovarjali in prišli k rezultatu, da je z njihovo nezasluzeno glorio tudi tam „resto — banque“. Še na poslanca kočevskega mesta ne računajo gotovo, kajti dozdani poslanec nij mogel izmolbiti častnega meščanstva za vit. Kalteneggerja. Le na veliko posestvo oslanjajo ves svoj up in mislijo, da bode to v deželni zbor volilo poleg Dežmana in Schafferja tudi dr. pl. Schreya, ki je baje najbolj žalosten in jezen, da je propal, da bode tako triumvirat vsaj v deželnem zboru zastopan. Bodemo videli!

Domače stvari.

— (Jour fixe) literarnega in zabavnega kluba preteklo soboto obiskovan je bil od 30 članov. Gosp. Bežek čital nam je jako temeljito sestavljeno in obširno kritiko o Turgenjevu, zlasti pa o njega romanu „Nov“. Ker poletni čas klubovemu zborovanju nij več ugoden, sklenilo se je po dolgej debati, da se za zdaj zaključijo redni „jour fixe“ ter da se, če bode kazalo, priredi skupni izlet na deželo, katerega ima na skrbi v ta namen izvoljena četvorica.

— (Slovensko gledališče) včeraj bilo je kljubu lepemu vremenu dobro obiskovano, da si bi bili z ozirom na namen te predstave pričakovali mnogo številnejšo udeležbo. Weilen-ova drama „Edda“ predstavljala se je vseskozi prav dobro in posebno odlikovali so se beneficijantje. Gospici Nigrinovi,

*) Gospod župan izjavil se je mnogim osobam nasproti, da odloži županstvo. Tudi je na svojej mizi uže napravil „tabula rasa“ in vse poslove izročil gosp. Jerasu. Faktično je tedaj uže odstopil, le formalno še ne. Ur.

obe pri nastopu s ploskanjem nazdravljeni, gospa Gutnikova (Erzabé), katerej sta se vrgla dva lepa venca in katerej je neko ljubko dete na oder prineslo krasen „bouquet“, in g. Danilo (Karpezan), kateri vedno izborneje napreduje. Posebno ganljivi so bili prizori mej Erzabé in Eddo in mej Karpezanom in Eddo oziroma Magdaleno, kateri so se istinito vrlo dovršili. Gospod Hudorovič (Jan) in g. Zbilja, (Kieholt) sta svoji nalogi prav izborno izpeljala. Prvi bil je povsem vrl zastavonosca in sme to ulogo šteti mej svoje najboljše. Tudi manjše uloge bile so v pravih rokah in gg. Ljubivoj, Skalec, Lord, Šturm ml., Rus, Samovič, Kajzelj so primerno pomagali, da je bila vsa predstava dobra. Omeniti treba še pevcev za odrom, ki so sodelovali. Občinstvo je igralce s ploskanjem in pohvalnimi klici čestokrat izzivalo in jim izraževalo svoje priznanje.

— (Iz Gorice) se nam piše 23. t. m.: Včeraj v soboto utopil se je stoprav 22 letni A. Novajolli, suplent na tukajšnje realki. Dobro nadarjeni mladenič je bil jako bojazljive narave in se posebno zdržnih živcev. Po mestu se sploh govori, da ga je strah pred šolskim nadzornikom gual v vodo. Resnica je, da je v četrtek prišel nadzornik na zavod, toda ne k njemu, a v petek jutro N. nij bilo več v šolo, in tudi na dom se nij več povrnil. Ves dan in skoro gotovo tudi vso noč je pohajal po polji, v vodo pa je skočil bržčas v soboto jutro okolo 5. ure, ker kmet, ki ga je o polu šesti uri potegnil iz vode, pravi, da je bil še nekoliko gorak. V službi je bil stoprav od 1. aprila.

— (Prve letošnje črešnje) prinesel je neki kmet iz Prvačine 20. t. m. v Gorico. Prodaj jih je po 70 kr. kilo.

— (Dražba.) Okrajni šolski svet Logaški razpisuje ravnokar dan licitacije za oddajo zidarskega in tesarskega dela pri zidanji novega šolskega poslopja v Dolenjem Logatcu. — Zidarsko delo proračunjeno je na 3168 gld. 17 kr., tesarsko pa 670 gld. 99 kr. — Kdor hoče delo prevzeti, naj pride dne 2. maja t. l. ob 10. uri k dotičnej dražbi. Vadijum zahteval se bode po 10 %.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 24. aprila. Pričela se je obtožba zaradi gledališča na Ringu. Prečitela se je zatožba, zaslišavale se prič. Jauner se je izrazil, da nij kriv, češ, da je hotel polovico v slabem stanu se nahajajočega prostora za občinstvo na svoje troške preurediti, četrto galerijo pa odpraviti, a da nij dobil za to dovoljenja. Jauner trdi, da je vedno nadzoroval gledališče, da je o požaru gledališča stoprv zvedel, ko je bilo uže vse v plamenu.

Carigrad 24. aprila. Vlada postavila je odsek za reforme v Malej Aziji.

Razne vesti.

* (Gledališka predstava v ruskem jeziku v Parizu.) Ravnatelj gledališča „Theater des Nouveautés“ dobil je te dni telegram v vprašanju, ali more nekej družbi prepustiti svoje gledališče za jeden večer. Kakor se je pozneje poizvedelo, namerava nek klub iz Petrograda predstavljati Suppéjevo „Fatinico“ v ruskem jeziku. Predstava sicer ne bode javna, ampak samo za člane ruske kolonije v Parizu, a pred majnikom ne, ker je za tekoči mesec gledališče uže razprodano.

* (Samoumor norca.) V komitatu Saros na Ogrskem umoril se je pri baronu Horvatu službujoči uradnik Bieringer na jako originalen način. Nesrečno zaljubljen izginil je v isti dan, ko se je dekle njegovega srca zaročilo z njegovim tekmečem. Čez več dnij zapazile so ženske, ki so šle v gozd po drv, nov in slabo zagreblien grob, na katerega konci je bila deskica, na njej pa napis: „Ker nijsem imel sreče, umoril sem se in se sam pokopal. Bieringer.“ Odkopali so grob in v njem našli truplo Bieringerja, ki se je bil zastrupil. Sam pokopal pa se je tako le: Izkopano prst nakopičil je na široko desko, to pa podprl s kolom. Vlegel se je potem v grob, strup povžil, kol odmaknil in deska s prstjo pala je nanj in ga tako pokopala.

Loterijske srečke 22. aprila.

Na Dunaji:	36,	68,	17,	28,	11.
V Gradci:	11,	85,	24,	81,	21.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
21. aprila	Ob 7. uri	740-85 mm.	+ 5-4° C	slabotna burja	deloma jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	741-46 mm.	+ 16-4° C	slabotna burja	oblačno	
	ob 9. uri zvečer	742-00 mm.	+ 10-0° C	slaboten vzhod	oblačno	
22. aprila	Ob 7. uri	741-68 mm.	+ 7-5° C	slabotna burja	deloma jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	738-92 mm.	+ 16-0° C	slaboten jugovzhod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	737-48 mm.	+ 8-6° C	slaboten vzhod	jasno	
23. aprila	Ob 7. uri	737-27 mm.	+ 6-2° C	slaboten vzhod	jasno	0-00 mm. dežja.
	ob 2. uri popoldne	734-17 mm.	+ 19-6° C	slaboten jugovzhod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	733-73 mm.	+ 13-4° C	slaboten jugovzhod	deloma oblačno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je jel zadnje dni povsod vzdigovati in je bil precej enakomerno razdeljen, tako, da je znašal razloček med maksimumom in minimumom samo 5 mm. Vetrovi so bili sem pa tja zmerni, večinoma pa slabotni in niso nobeni posebno prevladovali. Temperatura je ostala precej jednaka s pretečenimi dnevi in je bila sploh za spoznanje nadnormalna; je precej ekstremna in je znašal razloček med maksimumom in minimumom 15° C. Nebo je bilo skoro povsod ali popolnoma ali pa saj deloma jasno, vreme zelo stanovito, le v skrajnem severovzhodu megleno z nekoliko dežjem. — Morje pri Trstu popolnoma mirno, dalje na jugu nekoliko nemirno.

Dunajska borza

dné 24. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih . . .	76 gld. 40	kr.
Enotni državni dolg v srebru . . .	77 " 30	"
Zlata renta . . .	94 " 10	"
1860 državno posojilo . . .	130 " 60	"
Akcije narodne banke . . .	823 " 75	"
Kreditne akcije . . .	338 " 75	"
London . . .	120 " 20	"
Srebro . . .	— " —	"
Napol. . .	9 " 53 1/2	"
C. kr. cekini . . .	5 " 63	"
Državne marke . . .	58 " 75	"
4% državne srečke iz l. 1854 . . .	250 gld. 119 " 75	"
Državne srečke iz l. 1864 . . .	100 " 172 " 25	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta . . .	93 " 90	"
Ogrska zlata renta 6% . . .	119 " 85	"
" " 4% . . .	89 " 70	"
" " 5% . . .	87 " 15	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. . .	104 " —	"
Dunava reg. srečke 5% . . .	100 gld. 114 " —	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi . . .	119 " 75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice . . .	99 " 60	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice . . .	105 " —	"
Kreditne srečke . . .	100 gld. 179 " 25	"
Rudolfove srečke . . .	10 " 20	"
Akcije anglo-avstr. banke . . .	120 " 130	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. . .	217 " 25	"

Tržne cene v Ljubljani

dné 22. aprila t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter . . .	9	26
Rež, " . . .	6	1
Ječmen, " . . .	5	20
Oves, " . . .	3	74
Ajda, " . . .	4	87
Proso, " . . .	5	20
Koruza, " . . .	6	—
Leča, " . . .	9	—
Grah, " . . .	9	—
Fižol, " . . .	10	—
Krompir, 100 kilogramov . . .	2	59
Maslo, kilogram . . .	1	7
Mast, " . . .	—	84
Špeh frišen, " . . .	—	74
" povojen, " . . .	—	78
Surovo maslo, " . . .	—	82
Jajca, jedno . . .	—	2
Mleko, liter . . .	—	8
Goveje meso, kilogram . . .	—	56
Telečje, " . . .	—	52
Svinjsko, " . . .	—	62
Kostrunovo, " . . .	—	30
Kokoš, " . . .	—	35
Golob, " . . .	—	18
Seno, 100 kilogramov . . .	2	50
Slama, " . . .	1	78
Drva, trda, 4 kv. metre . . .	5	80
" mehka, " . . .	4	20

Ostir se išče

za gostilno ne daleč od Ljubljane. — Natančno se izve v Novih ulicah št. 5, I. nadstropje. (249—3)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armič.

Kmetska hiša,

pripravna za **gostilno** in **kramarijo**, posebno, ker zdanji Podbreški gostilničar zavoljo dacarskih sitnostij misli popolnoma opustiti vinotoč, se daje v **najem** ali **proda**. Več o tem pove **A. Pavlin**, Podbrezje na Gorenjskem. (339—3)

Cené ure!

Po poštne povzetki pošljite nam **denar** nazaj, če poslatev **nij** čilo je torej **šiljam in dam denar** **povoljna**. Vsako naročnikskirano.

1 cylinder-ura od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 12 — zdaj gld. 5.25.
1 ancre-uro od srebrnega nikla z verižico; prej gld. 15 — zdaj gld. 7.25.
1 srebrno ancre-uro z verižico; prej gld. 25 — zdaj gld. 11.25.
1 srebrno remontoir-uro-Washington z verižico; prej gld. 30 — zdaj gld. 15.
Zlate ure za gospe; prej gld. 40 — zdaj gld. 20.
Zlate remontoirs; prej gld. 100 — zdaj gld. 40.
 Jamči se za 5 let.

PH. FROMM,

Uhrenfabrikant, Rothenthurmstrasse gegenüber der Wollzeile, Wien. (211 3)

Zatekel sem se k Vašej zdravstveni sladnej čokoladi št. 1 in uže po tridnevem vporabljenji dobil sem v veliko svoje in svojih sorodnikov začudenje zopet zdravje.

(Te besede govoril je ozdravljeni.)

Vsem bolnikom,

kateri boleha jo na želodci in na plučih, na pomanjkanji krvi, prehlajenji, kašljaji, hripavosti, na bledici in hemoroidih, se lahko pomaga.

C. kr. dvornemu za'ložniku **IVANU HOFFU**, kr. komisijskemu svetniku, posesniku c. kr. zlatega križca s krono, vitezu visokih redov, izumitelju in jedinu izdelovalatelju Ivan Hoffovega sladnega izlečka, dvorni založnik skoro vseh knezov Evrope, na **Dunaji**, fabrika: Grabenhof, Bräunerstrasse 2, pisarna in fabr. zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8.

Nj. Veličanstvo

kralj danski je po svojem adjutantu naznanil fabrikantu **Ivanu Hoffu**, da zelo visoko ceni njegov **sladni izleček**. „Jaz sem“, tako se glasi kraljeva izjava, „z veseljem opazil pri sebi in pri mnogih članih svoje hiše zdravstveno moč Hoffovega sladnega izlečka.“

Zahvala.

Vaše blagorodje!

Ne morem si kaj, da Vam z odkrito in najtoplejšo zahvalo javim, da sem po trikratnej, v kratkem času se ponavljajočji **vnetici prsne mreže**, davici, bljevanji krvi in materije, kratko v stanu popolne onemoglosti, ko so uže vsi mislili, da sem izgubljen, zatekel sem se po nasvetu svojega svaka k Vašej sladnej čokoladi in uže po tridnevem vporabljenji zadobil sem v svojo in svojih sorodnikov začudenje popolno zdravje. **To istinito čudovito zdravje dobil sem**, kakor omenjeno, po vporabljenji sladne čokolade in sicer štev. 1.

Prosim Vas, čestiti gospod, da vzprejmete te vrstice kot malo znamenje moje hvalečnosti za rešitev mojega življenja in da jih v korist vseh bolihujočih kot priporočilo Hoffovih preparatov. Konečno naj Vam bodi še naznanjeno, da lahko svoje hitro ozdravjenje, osobito, ker vsak tako **hiter uspeh** obenduje, kot resnično potrdim pred Bogom in pred ljudmi. Pozdravljam Vas prav prijazno in se Vam z vso spoštljivostjo priporočam hvalo Vam dolžna

Ana Pestl, tkavčeva žena.

V Ameisu (Dol. Avstr.), 3. decembra 1879.

Glavna zaloga: (50—12)

Pet. Lassnik v Ljubljani.

Umrli so:

20. aprila: Julijana Jurkovič, delavčeva hči, 4 leta, Kolesijske ulice št. 12, za vodenico. — Janez Filipi, dniar, zdaj prisilni delavec, 45 let, Poljanski nasip št. 50, za katarom v črevesu. — Ferdinand Braun, krojač, 48 let, Gledališka stolba št. 8, za mrtudom. — Rudolf Szantner, čevljarjev sin, 3 ure, Dunajska cesta št. 7.

(257)

Zoper jetiko!

Radgostski univerzalni čaj

in rožnovski maho-rastlinski celtilčki,

priporočajo se posebno za vse, tudi za zastarane bolezni na pljučah, za srčne, prsne in vratne bolečine, posebno za sušico, želodčevo slabost, za splošno slabost čutnic in začenjajočo se pljučnico!

Vehko število priznanskih pisem razpolagajo se v prepričanje.

G. J. Seichertu, dipl. leka arja v Rožnavi.

Ozira joč se na svojo naročbo pred 10 dnevi, prosim Vas, da mi za položeno vsoto pošljete še dva zavička radgostskega univerzalnega čaja in 6 škatljic rožnavskih maho-rastlinskih celtilčkov, kajti posebno ti so mi skoro popolnem ustavili kašelj, čaj mi pa daje slast do jedi, katere prej nijsem imel. Se spoštovanjem

Henrik Kundt,

c. kr. stožnik računski vodja.

Hainburg n. D., 21. januarja 1878.

Gospodu lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnavi.

Se enkrat Vas prosim, da mi izvolite kmalu poslati s pošt. im povzejem 2 zavička toliko hvaljenega radgostskega univerzalnega čaja in 2 škatljici rožnavskih celtilčkov.

Udani

(136—1) **Karel Moravec**, kralj. gozdar.

Gospodu lekarnarju **J. Seichertu** v Rožnavi.

Prosim, pošljite mi s pošt. im povzejem 1 zaviček glasovitega radgostskega univerzalnega čaja in 2 škatljici rožnavskih celtilčkov.

Udani

Josip Pötel, nadučitelj.

Ljubno (Štajerska), 17. marca 1877.

Čestiti gospod **J. Seichert**!

Zopet Vas prosim za 3 zavičke univerzalnega čaja in tudi toliko celtilčkov. Ljudje me prosijo, da začne naročujem. Nekdo je bil uže blizu smrti, in dasi je imel dosti zdravnikov, postajala je vendar hujša njegova bolezen, do er da ma nijsem prepusil jednega dela vašega zdravila ki tudi nanj izvrstno upliva. Se šovanjem

Fran Kalhous, gostilničar.

Podlužany (Česka), 6. aprila 1879.

Od tega po zdravniške razložbi in predpisih pripravljeni čaj, velja za 14dnevno rabo pripravljeni paket z nakazom o rabi **1 gld. av. v.** Jedna originalna škatlja Rožnovskih maho-rastlinskih celtilčkov **50 kr.** Za kolek in zavijanje pa **10 kr.** posebe.

Radgostski univerzalni čaj in **Rožnovski maho-rastlinski celtilčki** dobivajo se **jedino** le v lekarni **J. Seichertu** v Rožnavi (na Moravskem), in razpošiljajo se naročila na vse strani proti poštne povzetju.

Da je pa p. n. občinstvu bolj priročno, imajo tudi zaloge sledeči lekarni: **W. Mayr** v Ljubljani, **W. König** v Mariboru, **S. Mittelbach** in **J. Cejbek** v Zagrebu, **Barmherzige Brüder** in **A. Nedved** v Gradei, **A. Marek** in **J. Kupferschmid** v Celji, **O. Russheim** v Lipnici, **Carl Grabacher** v Murau, **J. Illing** v Rotenmanu, **W. Thurnwald** v Celovci.

Zaloge

napravile se bodo v vseh lekarnah in večjih prodajalnicah materialnega blaga.

Doktor Horstova jedino prava voda za oči, prirejena natanko po starem rodbinskem receptu tega svetovno slavnega zdravnika za oči, pripravna je za okrepitje in vzdržanje vida v vsake starosti; v kratkem ozdravi ne da bi bolnika motila v njegovem poklicu, frišni ali stari prisad na očeh, pege na rožnici in kašo ter odpravi sitno solzenie.

Izvirna steklenica z navodom za rabo velja **70 kr.**, za kolek in zavoj **10 kr.** več.

Prava se dobi **samo naravnost** iz lekarne v kopeliški Rožnavi.

Rožnovski cvet za živce, hitro in trajno ozdravlja putiko, urganje po udih in vsake vrste slabost v živcih in kitah, Izvirna sklenica **70 kr. av. v.**, za kolek in zavoj **10 kr.** več. Pravi se dobi **samo naravnost** iz lekarne v Rožnavi (Moravska).

Grand Theatre mecanique.

Arena na cesarja Frana Josipa trgu.

Jutri v torek, v sredo in naslednje dni zvečer ob 7 1/2. uri

velika predstava.

Program: Nevihta na morji.

Spoštovanjem

Fr. Gierke.

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.